

ROMÂNIA
ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
SECȚIA PENALĂ

DOSAR nr. ...

ÎNCHEIERE

Sedința din Camera de Consiliu din 14 decembrie 2018

Completul compus din:

... – Judecător de cameră preliminară

Magistrat asistent – ...

Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție - a fost reprezentat de procuror

Pe rol soluționarea cauzei având ca obiect plângerea formulată de petentul ... împotriva ordonanței nr. ... din 30 mai 2018 dispusă de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție, Secția de combatere a corupției.

La apelul nominal, efectuat în Cameră de consiliu, s-a prezentat *petentul* ..., lipsind *intimații* ... și

Procedura de citare a fost legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către magistratul asistent, care a învederat că, subsecvent ultimului termen de judecată, Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism – Structura Centrală a înaintat la dosarul cauzei plângerile adresate de petent acestei unități de parchet, cu solicitarea de a fi avute în vedere la soluționarea prezentei cauze, după care:

Luând act de faptul că la soluționarea cauzei pendinte, Ministerul Public este reprezentat de un procuror din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție, *judecătorul de cameră preliminară*, în baza dispozițiilor art. 475 din Codul de procedură penală, a pus în discuție, din oficiu, oportunitatea sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție – Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru lămurirea chestiunii de drept: „În interpretarea dispozițiilor art. 67 alin. (3) din Legea nr. 304/2004, art. 88⁸ alin. (2) din Legea nr. 207/2018 și a art. 3 alin. (1) lit. c²) din O.U.G. nr. 43/2002,

participarea la ședințele de judecată în cauzele de competența Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția pentru investigarea infracțiunilor din justiție, în care urmărirea penală s-a efectuat de către Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție, se asigură de procurori din cadrul Secției judiciare a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție sau de procurori din cadrul Direcției Naționale Anticorupție ?”.

Reprezentantul Ministerului Public a susținut că în cauză sunt îndeplinite condițiile prevăzute de lege pentru parcurgerea procedurii prevăzute de art. 475 Cod procedură penală, astfel că se impune sesizarea Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile asupra problemei de drept invocate.

A mai arătat că opinia sa asupra chestiunii de drept este în sensul că, potrivit art. 88⁸ alin. (2) din Legea nr. 207/2018, competența de participare la judecarea cauzelor instrumentate de Direcția Națională Anticorupție anterior înființării Secției pentru investigarea infracțiunilor din justiție, în care instanța a fost deja sesizată, revine procurorilor din cadrul Direcției Naționale Anticorupție.

Petentul ... a formulat concluzii de sesizare a Completului competent pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală al Înaltei Curți de Casație și Justiție, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile asupra problemei de drept invocate.

Totodată, cu încuviințarea prealabilă a judecătorului de cameră preliminară, petentul a depus la dosarul cauzei un set de înscrisuri.

JUDECĂTORUL DE CAMERĂ PRELIMINARĂ,

Deliberând asupra oportunității sesizării Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, constată următoarele:

I. Circumstanțele cauzei:

Prin plângerea penală înregistrată, la data de 1 noiembrie 2017, sub nr. ..., la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție, Secția de combatere a corupției, petentul ... a solicitat efectuarea de cercetări față de magistrații ... – procuror șef al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism – Structura Centrală și ... – procuror în cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, sub aspectul săvârșirii infracțiunilor de favorizarea făptuitorului, fals intelectual și luare de mită.

Prin ordonanța din 7 decembrie 2017, în cauză s-a dispus începerea urmăririi penale *in rem* sub aspectul săvârșirii infracțiunilor de favorizarea făptuitorului prev. de art. 269 Cod penal, fals intelectual prev. de art. 321 Cod penal și luare de mită prev. de art. 6 și 7 lit.b) din Legea nr. 78/2000 în referire la art. 289 Cod penal.

Ulterior, în urma cercetărilor efectuate în cauză, prin *ordonanța din 30 mai 2018*, Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție, Secția de combatere a corupției a dispus, în temeiul art. 315 alin.(1) lit.b) Cod procedură penală rap. la art. 16 alin.(1) lit.a) Cod procedură penală, *clasarea cauzei* privind plângerea formulată de petentul ... sub aspectul săvârșirii infracțiunilor de favorizarea făptuitorului prev. de art. 269 Cod penal, fals intelectual prev. de art. 321 Cod penal și luare de mită prev. de art.6 și 7 lit.b) din Legea nr. 78/2000 în referire la art. 289 Cod penal.

Plângerea formulată de petent, în temeiul art. 339 Cod procedură penală, împotriva ordonanței de clasare susmenționate, a fost respinsă, ca neîntemeiată, prin ordonanța nr. ... din 4 iulie 2018 a procurorului șef al Secției de combatere a corupției din cadrul Direcției Naționale Anticorupție.

Nemulțumit de această soluție, în temeiul art.340 Cod procedură penală, petentul ... a formulat plângere împotriva ordonanței de clasare, la Înalta Curte de Casație și Justiție.

Plângerea a fost înregistrată pe rolul Secției penale a instanței supreme, la data de 23 iulie 2018, sub nr. ..., fiind repartizată aleatoriu completului C... CP.

La termenul din *14 decembrie 2018*, luând act de faptul că la soluționarea cauzei pendinte, Ministerul Public este reprezentat de un procuror din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție, ***judecătorul de cameră preliminară*** investit cu soluționarea cauzei, în baza dispozițiilor art. 475 Cod procedură penală, a pus în discuție, din oficiu, oportunitatea sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție – Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru lămurirea chestiunii de drept: „*În interpretarea dispozițiilor art. 67 alin. (3) din Legea nr. 304/2004, art. 88⁸ alin. (2) din Legea nr. 207/2018 și a art. 3 alin. (1) lit. c²) din O.U.G. nr. 43/2002, participarea la ședințele de judecată în cauzele de competența Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția pentru investigarea infracțiunilor din justiție, în care urmărirea penală s-a efectuat de către Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție, se asigură de procurori din cadrul Secției judiciare a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție sau de procurori din cadrul Direcției Naționale Anticorupție ?*”.

II. Examenul de admisibilitate a sesizării:

Sesizarea îndeplinește cumulativ condițiile de admisibilitate prev. de art. 475 Cod procedură penală, respectiv:

a.instanța în fața căreia s-a ivit chestiunea de drept sesizată este investită cu soluționarea cauzei în ultimă instanță:

Judecătorul de cameră preliminară din cadrul Înaltei Curți de Casație și Justiție este investit în cauza pendinte cu soluționarea plângerii formulate de petentul ..., în temeiul art. 340 Cod procedură penală, împotriva ordonanței de clasare nr. ... din 30 mai 2018 dispusă de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție în considerarea dispozițiilor art.315 alin.(1) lit.b) rap. la art. 16 alin.(1) lit.a) Cod procedură penală.

Soluția de clasare contestată fiind dispusă în condițiile nepunerii în mișcare a acțiunii penale, soluțiile care pot fi pronunțate în procedura pendinte sunt cele prev. de art. 341 alin. (6) Cod procedură penală, care, potrivit dispozițiilor art. 341 alin.(8) Cod procedură penală, sunt definitive.

Ca urmare, Înalta Curte este investită în prezenta procedură cu soluționarea cauzei în ultimă instanță.

b. de dezlegarea chestiunii de drept puse în discuție depinde soluționarea pe fond a cauzei:

Prioritar, Înalta Curte, judecătorul de cameră preliminară, constată că problema de drept sesizată vizează interpretarea următoarelor dispoziții legale:

- art. 67 alin. (3) din Legea nr. 304/2004, conform căruia:” În procesele penale, la ședința de judecată, poate participa procurorul care a efectuat urmărirea penală sau alt procuror desemnat de conducătorul parchetului.”

- art. 88⁸ alin. (2) din Legea nr. 207/2018, potrivit căruia:” Participarea la ședințele de judecată în cauzele de competența secției se asigură de procurori din cadrul Secției judiciare a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție sau de către procurori din cadrul parchetului de pe lângă instanța investită cu judecarea cauzei.”și

- art. 3 alin. (1) lit. c)² din O.U.G. nr. 43/2002, care stabilește că una dintre atribuțiile procurorilor din cadrul Direcției Naționale Anticorupție constă în „participarea, în condițiile legii, la ședințele de judecată”.

Subsecvent, notează că, statuând asupra înțelesului ce trebuie atribuit sintagmei "*chestiune de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei*", regăsită în cuprinsul art. 475 Cod procedură penală, Completul pentru dezlegarea unor probleme de drept în materie penală a stabilit că „admisibilitatea sesizării în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile este condiționată, atât în cazul în care vizează o normă de drept material, cât și atunci când privește o dispoziție de drept procesual, de împrejurarea ca interpretarea dată de instanța supremă să aibă consecințe juridice asupra modului de rezolvare a fondului cauzei.” (Decizia nr. 11 din 2 iunie 2014, publicată în M. Of. nr. 503 din 7 iulie 2014).

Altfel spus, indiferent că vizează interpretarea unei norme de drept material sau a uneia de *drept procesual*, problema de drept supusă dezlegării trebuie să fie de natură a produce un efect concret și decisiv asupra conținutului hotărârii din

procesul principal, cerința pertinentei fiind expresia utilității pe care rezolvarea de principiu a chestiunii de drept invocate o are în cadrul soluționării pe fond a litigiului.

Totodată, reține că din jurisprudența recentă a Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală rezultă că procedura în cameră preliminară, aferentă cauzelor care cad în competența de soluționare a judecătorului de cameră preliminară, nu este exclusă, *de plano*, din mecanismul de unificare a practicii judiciare instituit prin art. 475 Cod procedură penală. Relevante în acest sens sunt Deciziile Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală nr. 16 din 10 mai 2017 (publicată în M. Of. nr. 439 din 13 iunie 2017), nr. 2 din 8 februarie 2018 (publicată în M. Of. nr. 307 din 5 aprilie 2018) și nr.11 din 12 septembrie 2018 (publicată în M. Of. nr. 907 din 29 octombrie 2018).

Raportat la aceste considerații jurisprudențiale, Înalta Curte, judecătorul de cameră preliminară, notează că interpretarea unei norme care corespunde unui caz de nulitate absolută, are aptitudinea de a influența decisiv soluția pe fondul cauzei, îndeplinind, prin urmare, condiția de admisibilitate privind pertinența chestiunii de drept ce face obiectul sesizării.

Acesta este argumentul pentru care apreciază că de lămurirea modului de interpretare și aplicare a normelor de drept procesual cuprinse în art. 67 alin. (3) din Legea nr. 304/2004, art. 88⁸ alin. (2) din Legea nr. 207/2018 și a art. 3 alin. (1) lit. c)² din O.U.G. nr. 43/2002, depinde soluționarea cauzei pendinte.

În acest sens reține că textele legale invocate, care reglementează participarea procurorului la ședința de judecată, stabilind competența funcțională a acestuia, vizează chestiunea legalei constituirii a instanței, care presupune participarea, alături de completul de judecată, a procurorului competent funcțional, atunci când legea prevede în mod expres acest lucru.

Or, potrivit art. 281 alin. (1) Cod procedură penală, *încălcarea dispozițiilor privind compunerea completului de judecată și participarea procurorului, atunci când participarea sa este obligatorie potrivit legii, determină întotdeauna aplicarea nulității.*

În consecință, greșita interpretare a dispozițiilor legale care reglementează participarea procurorului la ședința de judecată este sancționată cu nulitatea absolută a actelor procesuale întocmite în aceste condiții, motiv pentru care înlăturarea acesteia, prin mecanismul prevăzut de art. 475 Cod procedură penală, are, în mod evident, un efect decisiv asupra legalității procedurii, și, prin aceasta, asupra soluționării cauzei.

c.chestiunea de drept sesizată este nouă deoarece Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat asupra acesteia printr-o hotărâre prealabilă sau printr-un recurs în interesul legii.

d. chestiunea de drept sesizată nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

III. Punctele de vedere cu privire la dezlegarea chestiunii de drept:

Reprezentantul Ministerului Public și petentul ... au susținut că sunt de acord cu sesizarea Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la problema de drept sesizată.

IV. Punctul de vedere al judecătorului de cameră preliminară:

În interpretarea dispozițiilor art. 67 alin. (3) din Legea nr. 304/2004, art. 88⁸ alin. (2) din Legea nr. 207/2018 și a art. 3 alin. (1) lit. c²) din O.U.G. nr. 43/2002, participarea la ședințele de judecată în cauzele de competența Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția pentru investigarea infracțiunilor din justiție, în care urmărirea penală s-a efectuat de către Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție, se asigură de procurori din cadrul Direcției Naționale Anticorupție.

Prealabil prezentării argumentelor care susțin această opinie, judecătorul de cameră preliminară constată că, în jurisprudența Secției penale a Înaltei Curți de Casație și Justiție, chestiunea de drept invocată a fost soluționată diferit.

Astfel, în dosarele nr...., nr. ..., nr.... și nr.... s-a apreciat că, în situația de referință, participarea la ședințele de judecată se asigură de procurori din cadrul Direcției Naționale Anticorupție.

Dimpotrivă, în dosarele nr. ..., nr. ..., nr. ... și nr. ..., completele de judecată au apreciat că la judecarea cauzelor trebuie să participe procurori din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Secția judiciară.

Trecând, în continuare, la prezentarea argumentelor care susțin opinia formulată, judecătorul de cameră preliminară notează următoarele:

Secția pentru investigarea infracțiunilor din justiție a fost înființată prin art. 88¹ din Legea nr.207/2018 pentru modificarea și completarea Legii nr. 304/2004 privind organizarea judiciară și a început să funcționeze, ca efect al disp. art. III alin.1 din același act normativ, la data de 23 octombrie 2018.

Atribuțiile acestei unități de parchet sunt limitativ prevăzute de art. 88⁸ alin.(1) lit. a) – d) din Legea nr.207/2018, prin dispozițiile alin.(2) al aceluiași text de lege stabilindu-se că „participarea la ședințele de judecată în cauzele de competența secției se asigură de procurori din cadrul Secției judiciare a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție sau de către procurori din cadrul parchetului de pe lângă instanța investită cu judecarea cauzei.”

Potrivit art. 88² alin.(3) din Legea nr.207/2018, numărul maxim de procurori care funcționează în cadrul Secției pentru investigarea infracțiunilor din justiție este de 15 procurori.

Totodată, potrivit art.III alin.(2) din Legea nr.207/2018, cauzele de competența Secției pentru investigarea infracțiunilor din justiție înregistrate la orice structură de parchet și nesoluționate până la data la care secția este operațională, se înaintează spre soluționare Secției pentru investigarea infracțiunilor din justiție, de îndată ce aceasta este operațională.

Deopotrivă, art. 3 alin.(1) lit. c)² din O.U.G. nr. 43/2002, stabilește că una dintre atribuțiile Direcției Naționale Anticorupție constă în „participarea, în condițiile legii, la ședințele de judecată”.

Pe de altă parte, art. 67 alin. 3 din Legea nr. 304/2004 stabilește că: „În procesele penale, la ședința de judecată poate participa procurorul care a efectuat urmărirea penală sau alt procuror desemnat de conducătorul parchetului.”

În contextul legislativ prezentat, Înalta Curte, judecătorul de cameră preliminară, apreciază că interpretarea textelor legale care reglementează participarea procurorului la ședința de judecată, chestiune care vizează competența funcțională a acestuia, impune, prioritar, stabilirea raportului dintre norma generală și norma specială în materia de referință.

În acest sens, constată că dispozițiile cuprinse în art. 67 alin. (3) din Legea nr. 304/2004 și art. 3 alin. (1) lit. c)² din O.U.G. nr. 43/2002, reprezintă, în mod evident, norme generale, în raport cu prevederile art. 88⁸ alin. (2) din Legea nr. 304/2004, care reprezintă o normă cu caracter special.

Din analiza coroborată a textelor legale precitate rezultă faptul că regula cu caracter general instituită de legiuitor este aceea a participării la ședințele de judecată, în procesele penale, a *procurorului care a efectuat urmărirea penală sau a unui alt procuror din cadrul aceleiași parchet*.

Excepția instituită prin dispozițiile art.88⁸ alin.(2) din Legea nr.207/2018 vizează cauzele în care urmărirea penală a fost realizată de procurori din cadrul Secției pentru investigarea infracțiunilor din justiție, caz în care participarea în ședința de judecată se asigură de *procurori de la Secția judiciară a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție sau, după caz, de procurori de la parchetele de pe lângă instanța investită cu soluționarea cauzei*.

Rațiunea instituirii acestei excepții rezidă, în mod evident, în structura redusă a secției nou înființate în cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, care, potrivit art.88² alin. (3) din Legea nr. 207/2018, funcționează cu un număr de 15 posturi de procuror.

Deopotrivă, rezidă în competența secției nou înființate, care, potrivit art. 88¹ alin. (1) din același act normativ, este limitată exclusiv la efectuarea urmăririi penale pentru infracțiunile săvârșite de judecători și procurori, inclusiv judecătorii

și procurorii militari și cei care au calitatea de membri ai Consiliului Superior al Magistraturii.

Or, în condițiile în care, potrivit prevederilor art. 38 alin. (1) lit. c) Cod procedură penală, „Curțile de apel judecă în primă instanță infracțiunile săvârșite de judecătorii de la judecătorii, tribunale și procurorii de la parchetele care funcționează pe lângă aceste instanțe”, este evident că procurorii încadrați în Secția pentru investigarea infracțiunilor din justiție nu ar fi putut asigura participarea la ședințele de judecată la toate curțile de apel din țară, în cauzele de competența secției și în care urmărirea penală a fost efectuată de către procurori din secție.

Acest argument de ordin practic a impus instituirea unei excepții de la regula generală instituită prin art. 67 alin. (3) din Legea nr. 304/2004, în sensul că la judecarea cauzelor de competența Secției pentru investigarea infracțiunilor din justiție participă procurorii de la parchetele de pe lângă curțile de apel, iar în cazul Înaltei Curți de Casație și Justiție, procurorii de la Secția judiciară a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, iar nu procurorul care a efectuat urmărirea penală ori procurorul desemnat de conducătorul parchetului.

Per a contrario, în măsura în care urmărirea penală nu a fost efectuată de către procurori din cadrul Secției pentru investigarea infracțiunilor din justiție, nu există elemente care să justifice concluzia referitoare la obligativitatea aplicării imediate a prevederilor art. 88⁸ alin. (2) din Legea nr. 304/2004, în sensul participării la ședințele de judecată a altor procurori decât cei care au efectuat urmărirea penală sau desemnați de conducătorul parchetului, rațiunea legiuitorului în instituirea acestei excepții fiind în mod evident una cu caracter practic, fără ca excepția instituită să modifice competența funcțională a procurorului de a susține acuzarea în măsura în care a efectuat urmărirea penală.

Altfel spus, dispozițiile art. 88⁸ alin. (2) din Legea nr. 304/2004 instituie obligativitatea participării, la ședințele de judecată aferente cauzelor de competența Secției pentru investigarea infracțiunilor din justiție, a procurorilor din cadrul Secției judiciare a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție sau a procurorilor din cadrul parchetului de pe lângă instanța investită cu judecarea cauzei, exclusiv în cauzele instrumentate de secția nou înființată.

În consecință, în toate celelalte cauze (inclusiv ipoteza speței), participarea procurorului la judecarea cauzei este guvernată de regula generală instituită prin dispozițiile art. 67 alin. (3) din Legea nr. 304/2004.

Un argument suplimentar în acest sens îl reprezintă dispozițiile tranzitorii cuprinse în art. III din Legea nr. 207/2018, care instituie obligativitatea înaintării la Secția pentru investigarea infracțiunilor din justiție, spre soluționare, a tuturor cauzelor de competența acesteia, înregistrate la orice structură de parchet și nesoluționate până la data intrării în funcțiune a noii secții.

În considerarea argumentelor anterior expuse, constatând îndeplinite condițiile prevăzute de art. 475 Cod procedură penală, Înalta Curte, judecătorul de cameră preliminară, va dispune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept invocate.

Totodată, în temeiul art. 476 alin. (2) Cod procedură penală, va dispune suspendarea judecării cauzei până la pronunțarea hotărârii prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept invocate, apreciind oportună o astfel de măsură.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII,
DISPUNE:**

În temeiul art. 475 Cod procedură penală, sesizează Înalta Curte de Casație și Justiție, Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, în vederea lămuririi chestiunii de drept: „În interpretarea dispozițiilor art. 67 alin. (3) din Legea nr. 304/2004, art. 88⁸ alin. (2) din Legea nr. 207/2018 și a art. 3 alin. (1) lit. c²) din O.U.G. nr. 43/2002, participarea la ședințele de judecată în cauzele de competența Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția pentru investigarea infracțiunilor din justiție, în care urmărirea penală s-a efectuat de către Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție, se asigură de procurori din cadrul Secției judiciare a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție sau de procurori din cadrul Direcției Naționale Anticorupție ?”.

În temeiul art. 476 alin.(2) Cod procedură penală, suspendă judecarea cauzei până la pronunțarea hotărârii prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept.

Fără cale de atac.

Pronunțată în Cameră de Consiliu, astăzi, 14 decembrie 2018.

JUDECĂTOR DE CAMERĂ PRELIMINARĂ,

...

MAGISTRAT ASISTENT,

...